

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- จรรยา สุวรรณพัต . การสื่อสารในครอบครัว . ภาควิชาภาษาไทยและการสื่อสาร
การแสดง คณะนิเทศศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2528
- ธีรนันท์ อุนวัชศิริวงศ์ . ศิลปการสื่อสารในครอบครัว . ภาควิชาภาษาไทยและการ
สื่อสารการแสดง . คณะนิเทศศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2528
- พกฯ สัตยธรรม . สุขภาพจิตเด็ก . คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2531
- พรพรรณพิพิญ ศิริวรรณบุตร . การสื่อสารในครอบครัว . ภาควิชาภาษาไทยและการ
สื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2528
- รัตนนา ศิริพานิช . หลักการสร้างแบบสอบถามวัดทางจิตวิทยาและทางการศึกษา .
กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์ , 2533
- วรรตาม ทีสุกง . สังคมวิทยาสำหรับผู้เริ่มเรียน . ภาควิชาสังคมศาสตร์ :
ประสานมิตร , 2527
- วัฒน์เพ็ญ บุญประกอบ และอapaล สูอ่าพัน . จิตวิชาเด็กสาขาห้องกุ้มารแพทย์ .
สมาคมกุ้มารแพทย์และชุมชนจิตเวชเด็ก . พระนคร : โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์ , 2530
- วิจิตร อ่าวจะกุล . เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สัมภันธ์ . โอเอสพรีนติ้งเฮาส์ จำกัด , 2528
- สุภาพรรณ โรคตรจรัส . สุขภาพจิต : จิตวิทยาในการดํารงชีวิต . ภาควิชา
จิตวิทยา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2525
- สุชา จันทน์เอม . จิตวิทยาเด็กพิเศษ . ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ม.บ.บ.)
- สุบานัน พนธ์รัตน์ . จิตวิทยาเด็กพิเศษ . ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ม.บ.บ.)

หลุย จาบากาเทศ. จิตวิทยาสัมพันธ์. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532

จีน แบร์ "มาตรฐานความร่วมรู้สึก" เอกสารประกอบการสอน, อัดสานาเฉลิมพล ตันสกุล. "พ่อ แม่ ลูก" วารสารสุขศึกษา. ปีที่ 5 ฉบับที่ 17
มกราคม - กุมภาพันธ์, 2528

ธรรมศักดิ์ ตะละภูมิ. "อิทธิพลของครอบครัวต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ" วารสารแนะแนว. 17, มิถุนายน - กรกฎาคม, 2526

นวลศิริ เบาร์หิตย์. "ลำดับการเกิดในครอบครัว" วารสารแนะแนว. พฤษภาคม - ธันวาคม 2527

พรรณพิมล หล่อตระกูล. "ทฤษฎีความผูกพัน" จุลสารสุขวิทยาจิต. 14 ธันวาคม, 2534

พรรณราย ทรัพย์ประภา. เทคนิคการสัมภาษณ์. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

วิชิต บุญชื่อ. "บทชีวิต" วารสารแนะแนว. 17, สิงหาคม - กันยายน, 2526

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523

สุชา จันทน์เอม. "ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว" วารสารแนะแนว. 2, เมษายน - มิถุนายน, 2511

รสรีช รพช.แก้ว. "จิตวิทยาแห่งความสัมพันธ์" เอกสารประกอบการบรรยาย
อบรมหลักสูตรชีวิตเป็นสุขกับสนุกสนาน, อัดสานา
_____. "บุคลิกภาพแบบสร้างสรรค์และท่าทาง" เอกสารประกอบการบรรยาย โครงการสัมนาพัฒนาธุรกิจชั้นนำภาคเหนือ.

14 กรกฎาคม 2530. อัดสานา

วิทยานิพนธ์

จันทร์ฉาย พิทักษ์ศิริกุล "ผลของการจัดระบบการฝึกความกล้าแสดงต่อออก
ต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3"
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2532.

มนวิภา สารินทร์ "ผลของการอบรมนุชยสัมพันธ์ตามแบบหน้าต่าง จดจำที่มีต่อ^ก
ภาวะสัจจะแห่งตน" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์รัมมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ภาษาอังกฤษ

- Brammer, Lawrence M. The Helping Relationship. 3rd ed
New Jersey : Prentice - Hall, 1985
- Carlton Rosenzweig, "Maternal Attitude and Latency Age
School Achievement : A Study of Mother-Child
Interaction in the Development Phases, " Dissertation
Abstracts (Vol.29, Nos.11-12, 1969), pp. 4121-4122 A.
- Carkhuff, Robert R. Helping and Human Relations. Vol 2 :
New York, 1969 Holt, Rinehart and Winston.
- Carkhuff, Robert R., Piere, Richard M., Cannon, John R.,
Fisher, Sharon G. and Friel, Ted W. Training Delivery
Skills : II Making The Training Delivery. Amherst,
Massachusetts : Human Resource Development Press, 1984.
- David W. Johnson. Reaching Out. prentice - hall Interna-
tional, Inc. 1986

- Egan, Gerard. The Skilled Helper : Model, Skills and Methods for Effective Helping. Monterey, California : Brooks/Cole, 1982.
- Ivey, Allen E., Ivey, Mary Broadford, and Simek-Downing, Lynn. Counseling and psychotherapy. 2nd ed. New Jersey : Prentice-Hall, 1987
- Joseph A. DeVito. The Interpersonal Communication Book. Sixth edition : Harper Collins Publishers, 1992.
- Patterson, C.H. Relationship Counseling and Psychotherapy New York : Harper & Row, Publishers, 1974.
- Trotzer, Jame P. The Counselor and The Group : Integrating Theory Training and Practice. Monterey, California Broods/Cole Publishing, 1977
- Truax, Charles B. and Carkhuff, Robert R. Toward Effective Counseling and Psyehotherapy. Chicago : Aldine, 1967
- Bryan and Bryan W "Group Counceling's Effects on Self-Concept and Social Behavior Among Children with learning Disabilities" Jusnal of Humanistic Education and Development. 26 : 109-117, March, 1988
- Cordon W. Miller, "Factors in School Acheivement and Social Class," Journal of Educational Psychology (Vol.61, Nos.4, 1970). PP.260-269.

- Embry, Lynne H. "Two Emerging Models of Parent Training : General and Problem - Specific, "Paper Presented at the International Symposium of Applied Behavior Analysis is Education. Mexico : Mexico City. Feubuary, 1981.
- Feldman, Mauride A. "Parent Education Project, "Journal of Applied Behavior Analysis. 19 : 23-37, September, 1986.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th ed. Tokyo : McGraw-Hill, 1983.
- Green, Robert - Jay. "Family Communication and Children's Learning Disabilities Evidence for Coles's Theory of Interactivity" Journal of learning Disabilities. 23 : 145-148, March, 1990.
- Margalit, Malka ; Heiman, -Tali. "Family Climate and Anxiety in Families with Learning Disables Boys. Sixth International Conference on Learning Disabilities", Journal of the American of Child Psychiatry. 25 : 841-846, November, 1986.
- McLoughlin, - James - A. et. "A Comparison of Parent-Child Perception of Student Learning Disabilities", Journal of Learning - Disabilities. 20 : 357-360, 1987.
- Michaels, Carolya - R, Lewandowski, Lawarence - J. "Psychological Adjustment and Family Functioning of Boys with Learning Disabilities", Journal of Learning - Disabilities. 23 : 446-450, 1990.

- Myles, Brenda - S., Simpson, Richard L. "Mainstreaming Modification Preferences of Parents of Elementary - Age Children with Learning Disabilities", Journal of Learning Disabilities. 23 : 234-239, April, 1990.
- Parker, Tommie, et. "The Impact of Special - Needs Children on their Parents Perception of Family Structural Interaction Patterns" Family - Therapy. 16 : 259-270, 1989.
- Seifer, Ronald and others. "Positive Effects of Interaction Coaching on Infants with Developmental Disabilities and their Mothers", American Journal on Mental Retardation. 96 : 1-11, July, 1981.
- Sillipp, Colleen Anne, Interaction Patterns in Families Having a Child with Cerebral Palsy or Specific Learning Disabilities. South Africa : University of South Africa, 1988.
- Thompson - Robert J. et. "Behavior Problems in Children with the Presenting Problem of Poor School Performance", Journal of Pediatric-Psychology. 15 : 3-20, February, 1990.
- Waggoner, Karen, et. "Concerns of Families of Children with Learning Disabilities", Journal of Learning Disabilities. 23 : 97-98, 113, February, 1990.

ภาคพนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยมิตรเลขคณิต

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน
 X^2 แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-test) หากค่า t-dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{[N \leq D^2 - (\leq D^2)] / (N-1)}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละชุด
N แทน จำนวนคนทั้งหมด

4. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-test) หากค่า t-independent จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \cdot \frac{n_1 n_2}{n_1 + n_2}}}$$

เมื่อ \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
 n_1 แทน ขนาดของกลุ่มทดลอง
 n_2 แทน ขนาดของกลุ่มควบคุม
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

5. สิทธิใช้ในการหาอันน่าจะแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้ t-test
ชี้งค่านวณจากสูตร (รัตนานิพัฒน์ 2533 : 159)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

\bar{X}_H แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
 \bar{X}_L แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
 S_H^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
 S_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
 n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

6. การคำนวณค่าความเที่ยงของการวัด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัล法
(Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 s_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนในข้อค่าตามข้อหนึ่ง ๆ
 s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ภาคที่ ๔

แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ประเมินผลกระทบจากการฝึกปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic - Toxic (Tonic-Toxic)

ตารางที่ 4 ประมาณการประเมินความรู้สึก และข้อคิดเห็นของผู้รับการฝึก
เกี่ยวกับเรื่อง

1. ผู้นำการฝึก	2. เนื้อหาที่จัดขึ้น	3. วิธีการฝึก
4. เวลาที่ใช้	5. สถานที่	6. จำนวนผู้รับการฝึก
- (ผู้รับการฝึกเป็นผู้ประเมิน)

เรื่อง	ผู้เข้าฝึก คนที่	ความรู้สึกและข้อคิดเห็น
1. ผู้นำการฝึก	1	พูดได้ดีมาก ๆ เลย
	2	ดีมาก เป็นกันเอง ไม่ถือตัว
	3	มีความสนใจต่อผู้เข้ารับการฝึกทุกคน
	4	สนใจต่อการถ่ายทอดความคิด มีความห่วงใยสมาชิก เป็นกันเอง เอาใจใส่ต่อสมาชิกทุกคน
	5	อธิบายเข้าใจง่าย ทำให้สนใจอย่างที่จะ เข้าร่วมกิจกรรม
	6	ให้การสื่อสารที่ดี
	7	เอาใจใส่ต่อกันในกลุ่มทุกคน
	8	เอาใจใส่ต่อสมาชิก อย่างจะสอนให้ทุกคนเข้าใจ
	9	ให้ความสนใจได้ดีมาก
	10	ให้ความรู้มากขึ้น
	11	เอาใจใส่ดี
	12	พูดดี เอาใจใส่ สนใจ

เรื่อง	ผู้เข้าฝึก คนที่	ความรู้สึกและข้อคิดเห็น
2. เนื้อหาที่จัด	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	พังแล้วเข้าใจดี ดี ช้าให้เห็นว่าอะไรผิดอะไรถูก มีบรรยากาศนั่นมาก จะได้รู้ว่าสิ่งที่เราห้องทุกวันนี้ เป็นไปแบบผลบวกหรือลบ ดีมาก คิดว่าตัวเองต้องตั้งใจทำให้ได้มาก ๆ สอดคล้องกับชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้น ดี ให้ความรู้ดี ได้นำมาปฏิบัติต่อครอบครัว ดี ชอบและก็ใจที่ได้ความรู้จากคนอื่น ๆ มาปรับปรุง ดีมาก และการสอนก็เข้าใจง่าย เกี่ยวกับเด็กและผู้ปกครอง ดี ดี
3. วิธีการฝึก	1 2 3 4 5 6 7 8 9	ก็ไม่ยากอะไรมาก ดี เนาะส่วน ดีแล้ว รู้สึกเขิน ประหม่า อยากให้เป็นการคุยมากกว่า ดี ทำให้สะท้อนเห็นตัวเรา และคนในครอบครัว ^{ได้ชัดยิ่งขึ้น} เขิน เพราะไม่เคยทำ ดี ทำให้ได้แสดงออก กล้าท่า กล้าพูด ดี และ เนาะส่วน ดี ได้แสดงออกความน่าจะที่มีต่อสู่กัน เมื่อยุบบ้าน

เรื่อง	ผู้เข้าฝึก คนที่	ความรู้สึกและข้อคิดเห็น
	10	ดีแล้ว
	11	ก็ดี สนุกดี
	12	เหมาะสม
4. เวลาที่ใช้	1	พอตี
	2	น้อยไป
	3	ดี แต่อยากให้ทำมากกว่านี้
	4	ดีแล้ว คุ้มค่ามาก
	5	ควรจัดให้เต็มวัน ภายในอาทิตย์หนึ่ง 3-4 วัน
	6	มากเกินไป น่าจะน้อยกว่านี้จะดี
	7	เหมาะสมดี
	8	น้อยไป เพราะ 2-3 วันคงจะไม่เข้าใจ
	9	ควรจะเป็นวันหยุด
	10	กำลังดี
	11	น้อยไป
	12	เหมาะสม
5. สถานที่	1	พอกชาชี้ได้ แต่เสียงเด็กดังไปหน่อย
	2	เหมาะสมมาก
	3	ไม่ดี ไม่เงียบ อยากให้เป็นวันหยุด
	4	ดีแล้ว เหมาะสมแล้ว สะดวกดี
	5	ไม่ค่อยเหมาะสม เพราะมีเสียงรบกวนตลอดเวลา ทำให้ไม่มีสมาธิในการพัฒนา
	6	ไม่เหมาะสม เสียงรบกวนไม่สงบ
	7	ไม่เหมาะสม เพราะว่าเด็กเสียงดัง
	8	ดี เหมาะสม

เรื่อง	ผู้เข้าฝึก คนที่	ความรู้สึกและข้อคิดเห็น
	9	กว้างดี แต่เสียงเต็กตั้งมาก ควรเป็นวันหยุด คงจะ เจียบดี
	10	ดี
	11	ใช้ได้
	12	เหมาะสม แต่ถ้าเต็กเสียงตั้งก็จะไม่ดี
6. จำนวนผู้ เข้ารับ การฝึก	1	12-13 คน
	2	กำลังพอดี
	3	ควรจะมากกว่านี้
	4	น้อยไป
	5	ควรจะรับมากกว่านี้
	6	น้อยไป น่าจะมากกว่านี้
	7	พอดี
	8	น้อยไป ถ้าได้มากกว่านี้ก็จะได้รู้อะไรมาก
	9	พอเหมาะสม
	10	น้อยไปนิดหนึ่ง สัก 15 คน กำลังพอดี
	11	กำลังดี
	12	น้อยไป

ตารางที่ 5 แสดงบรรยายชน์ที่ผู้รับการฝึกแต่ละคนได้รับ (ผู้รับการฝึกเป็นผู้ตอบ)

ผู้รับการฝึก คนที่	บรรยายชน์ที่ได้รับ
1.	ทำให้แม่และลูกได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น และพูดคุยกันดี แม่ก็ใจเย็นขึ้นเยอะ ลูกก็ดีขึ้น รู้สึกสบายใจตั่งแต่
2.	ทำให้รู้ว่าอย่างไรพิเศษอย่างไรลูก ได้มาท่าตามได้ผลดีมาก คุ้มค่ามาก
3.	ทำให้เรียนรู้จิตใจลูก เห็นใจครอบครัวมากขึ้น พังทุกคนในบ้านที่พูด
4.	นำความรู้จากกลุ่มมาใช้ในการอบรมดูแลลูก ทำให้มองดูตัวเองว่ามีบุคลิกอย่างไร ทำให้ได้สำรวจตัวเองก่อนว่าเราพิเศษหรือเปล่า ซึ่งเมื่อก่อน เราจะไม่คิดแต่จะต้องออกไบเดย ทำให้ใจเย็น มีเหตุผลมากขึ้น ไม่รู้ว่ามีเมื่อก่อน
5.	ทำให้เป็นคนไม่เครียด รู้จักปล่อยวางในเรื่องเล็กน้อย และมองคนรอบข้างในแง่ดี มีบัญหาอะไรก็ใช้เหตุผลเข้ามาแก้ไข ถึงจะทำมีได้ทุกอย่างก็ยังดีกว่าที่ไม่ได้ทำเลย
6.	ให้การสื่อสารที่ดี มีบรรยายชน์ต่อครอบครัว
7.	ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น ได้แลกเปลี่ยนความรู้กัน ได้ความรู้มากขึ้น เอามาใช้กับลูกก็ได้ผล พูดจา กับลูกดี และก็เอาใจใส่พ่อบ้านดีกว่าเก่ามาก
8.	มีบรรยายชน์กับลูก ครอบครัวและกับตัวเอง ได้ข้อคิดและความรู้ต่าง ๆ มาใช้กับลูก
9.	นำความรู้ไปใช้กับครอบครัวได้ผลดีมาก พฤติกรรมลูกอ่อนรยนลง ตัวเองก็ใจเย็นลงทุกคนในครอบครัว ยิ้มแย้ม ร่าเริง แจ่มใสดี
10.	ได้ความรู้กับตัวเราเอง ให้ความรู้กับลูก ได้ความรู้กับสังคมภายนอก ได้นำเอาไปใช้กับทุก ๆ คน

ผู้รับการฝึก คนที่	ประยุชน์ที่ได้รับ
11.	ได้เพื่อนเยอะ ถึงคุยไม่เก่งก็อยากจะคุย รู้สึกสนับายน่าคิด อะไรมาก
12.	ได้ความรู้จากเพื่อน ๆ ด้วยกัน ทำให้อารมณ์ดีขึ้น ไม่เหมือนเมื่อก่อน พูดกับพนักตี พูดกับคนอื่นก็ตี ไม่เคยเห็นเคยรู้อะไรก็เพิ่งรู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
สุภาพงค์รวมชาววิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้รับการฟึก

ผู้รับการฟึก คนที่	ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ
1.	ควรหาสถานที่ที่ดีกว่านี้ เพราะเด็กเสียงดังมาก จะได้มีสมาธิได้ดีกว่านี้ บางครั้งผู้ปกครองพูดแล้วจะไม่ค่อยได้ยินเลย
2.	-
3.	สถานที่และเวลาควรจะปรับปรุง ให้มีเวลามากกว่านี้ และอย่างที่มีแบบพอร์มน้ำท่อนบ้าน เชื่อน้ำงอกก่อนและหลังเข้าอบรมแล้วว่า ภาระยาเบ็นอย่างไร จะได้รู้ตัวเองมากขึ้น อยากให้จัดตั้งเบ็นชั่นเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา
4.	อยากให้มีการจัดอบรมแบบนี้อีก แต่ใช้เวลาแค่ 3 วันพอเข้าถึงเย็น และอยากให้มีการใบสัมภาษณ์บ้านบ้าง เพราะเพียงเคยเห็นการฟึกแบบนี้เป็นครั้งแรก
5.	ควรจะให้มีการอบรมเรื่อย ๆ เพราะมีประโยชน์ต่อส่วนรวมมาก
6.	-
7.	-
8.	อยากให้ทุกคนมาทางานร่วมกันและคิดถึงเรื่องแม่ ๆ ลูก ๆ ได้รู้ปัญหาในครอบครัวหลาย ๆ คนร่วมกัน
9.	อยากให้มีอีก แต่ควรจะเป็นวันหยุด

ผู้รับการสึก คนที่	ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ
10.	อยากให้ครูทำประชุมแบบนี้บ่อย ๆ มันจะดีกับผู้ปกครองของเด็กมาก พ่อแม่บางคนก็เห็นแก่ตัวมากกับลูก
11.	-
12.	ไม่มี ดีหมดแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตารางที่ 7 แสดงการทดสอบค่า t ของคะแนนเฉลี่ยรายข้อ และค่า Item-total Correlation ของแบบวัดแต่ละข้อ

ข้อที่	ค่า t	Item-total Correlation (r)
1	5.47*	.5892*
2	3.62*	.3168*
3	4.87*	.4785*
4	4.05*	.4301*
5	3.29*	.4261*
6	7.88*	.5416*
7	4.00*	.5100*
8	6.93*	.4018*
9	4.77*	.4764*
10	3.86*	.5468*
11	4.87*	.4412*
12	4.61*	.4486*
13	3.04*	.4282*
14	4.05*	.3934*
15	4.56*	.4199*
16	2.94*	.3000*
17	3.75*	.4281*
18	2.03*	.3397*
19	3.04*	.3594*
20	4.08*	.3734*

ภาคผนวก ๔

แบบวัดและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อนุตร

ชื่อ (บิดา/มารดา) นามสกุล

อายุ ปี จบการศึกษา อาร์พ

ชื่อนุตร (ด.ช./ด.ญ.) นามสกุล

อายุ ปี กะลังเรียนอยู่ชั้น /

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบเกี่ยวกับสัมพันธภาพที่ท่านมีต่อนุตร ดังนั้น จึงไม่มีค่าตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละท่านย่อมมีการปฏิบัติต่อนุตรที่แตกต่างกัน ของแต่ละครอบครัว ภาระการสำคัญขอให้ท่านเลือกค่าตอบที่เป็นการตอบตรงกับ สภาพตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วยข้อความที่เป็นสถานการณ์ที่สมมติขึ้น จำนวน 20 ข้อ และมีค่าตอบที่ให้ท่านเลือกการตอบที่ตรงกับสภาพตามความเป็น จริงของท่านมากที่สุด แล้วท่าเครื่องหมาย勾 (X) หน้าข้อค่าตอบที่เป็นการ ตอบของท่านเพียงข้อเดียว และกรุณาตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง

สถานการณ์ "ถ้าลูกนักกินท่านว่า "หนูไม่อยากกินข้าว หนูอยากกิน ก๋วยเตี๋ยว" ท่านจะฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า

ก. อยากจะกินก๋วยเตี๋ยวหรือจะ

ข. เอาไว้พรุ่งนี้ก่อน ค่อยกินก๋วยเตี๋ยวกันนะ

ค. วันนี้กินข้าวก่อนนะจี๊ แล้วพรุ่งนี้ค่อยกินก๋วยเตี๋ยวกัน

แบบสำรวจสัมพันธภาพของบิความารค้าที่มีต่ออบต

จะเลือกการตอบที่ตรงกับตัวท่าน ตามความเป็นจริง แล้วกากบาท (X) หน้าข้อ
คำตอบนั้น

1. ถ้าลูกพูดว่า "หนูเรียนไม่เก่ง...พ่อกับแม่เลยไม่รักหนูเลิข่าวน" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า...

ก. หนูไม่สนบ้ายใจ...กลัวว่าพ่อแม่จะไม่รัก
ข. รู้อย่างนั้นแล้ว...ทำไม่หนูถึงไม่พยายามเรียนให้เก่ง ๆ ล่ะ!
ค. หนูเรียนไม่เก่ง เลยคิดว่าพ่อแม่ไม่รัก

2. ถ้าลูกพูดว่า "วันนี้หนูไม่อยากไปโรงเรียนเลย" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า...

ก. ลูกอยากขาดโรงเรียนหรือ
ข. ถ้านุไม่ไปโรงเรียน หนูจะสอบตกนะซิจี๊!
ค. ลูกเป็นยังไง! วันนี้ถึงไม่อยากไปโรงเรียน

3. ถ้าลูกพูดว่า "ช่วงสอนการบ้านหนูหน่อย หนูทำไม่ได้" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า...

ก. ลูกทำไม่ได้หรือลูก
ข. มันยากาช่าไห่มีจี๊! หนูถึงทำไม่ได้
ค. ถ้านุตั้งใจเรียนจริง ๆ หนูก็คงจะทำการบ้านได้เอง

4. ถ้าลูกบอกกับท่านถึงงานบ้านที่ท่านมอบหมายให้...เป็นหน้าที่ประจำว่า..."หนูไม่อยากเป็นคนทำหน้าที่นี้อีกต่อไปแล้ว" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า...

ก. หนูรู้สึกยังไงหรือจะกับหน้าที่อันนี้ เล่าให้พ่อกับแม่ฟังได้ไห่มีจี๊
ข. มันเป็นหน้าที่ของหนู...หนูก็ต้องทำซิจี๊!
ค. หนูคงรู้สึกเบื่อกับการทำงานที่นี้แล้วนั่น ใช่ไห่มีจี๊

5. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "หนูทำดินสองแท่งใหม่หายไปแล้ว" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. อ้าว! หายไปแล้วหรือลูก
 - ข. หนูกลัวว่า...แม่จะว่าหนูเรอะ ไม่เป็นไรหรอกจี๊!
 - ค. เมื่อไหร่เสร็จแล้ว หนูควรเก็บไว้กระเบื้าเดยรู้ไหม จะได้ไม่หาย
6. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "ไปโรงเรียนวันนี้ เพื่อน ๆ เขาแกลังหนูนะแม่" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. เพื่อนเขาแกลังลูกแล้วลูกเป็นยังไงบ้าง
 - ข. รอดนเพื่อนแกลังเรอะจี๊!
 - ค. ต่อไปหนูก็อย่าไปเล่นกับเขาอีกนะ รู้ไหม
7. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "หนูเกิดกับเพื่อน ๆ ...แต่พ่อไม่เพื่อน ๆ เขาถึงไม่อยากให้หนูเล่นด้วยกันมั๊ย" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. หนูอยากเล่นกับเพื่อน ๆ ใช่ไหมลูก
 - ข. แม่รู้ว่าหนูเสียใจมากที่ตีกับเขา แต่เขามีเดี๋ยว
 - ค. ถ้าเขามิ่อยากให้เราเล่น เราถ้าอย่าไปเล่นกับเขายิ่งลูก
8. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "แม่จ้า...หนูขอตั้งครึ่งขอนมหน่อย" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. หนูขอตั้งครึ่งแม่หรือ
 - ข. หนูอยากกินนมเหรอลูก
 - ค. เดียวแม่ไปซื้อให้เองดีกว่า
9. ถ้าพ่อถามลูกว่า "ไปนอนได้แล้วนะลูก...พรุ่งนี้หนูต้องไปโรงเรียน" ลูกตอบพ่อว่า... "เดียว...หนูขอดูหนังเรื่องนี้จบก่อน" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. หนังกำลังสนุกอยู่ ลูกยังไม่อยากไปนอน
 - ข. หนูยังไม่อยากไปนอน
 - ค. ไม่ได้! แม่บอกให้ไปนอนก็ต้องนอน เดียวตีนสายไปโรงเรียนไม่ทัน

10. เมื่อลูก ท่าแก้วตกแตก ท่านในฐานะพ่อแม่จะพูดกับลูกว่า ...
 ก. ลูกตกใจมากไหม เจ็บไหมลูก
 ข. ลูกท่าแก้วตกเรอะลูก
 ค. คราวหลังจะหยิบจะท่าอะไร ระวังด้วยนะลูก
11. ถ้าลูกนบอกกับท่านว่า "แม่ครับ... พมขอไปเที่ยวกับเพื่อนหน่อนะ" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า ...
 ก. ลูกอยากไปเที่ยวกับเพื่อน
 ข. หนูควรจะอยู่บ้านช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านบ้าง
 ค. ลูกรักษาเพื่อน อยากไปเที่ยวกับเพื่อน
12. ถ้าท่านพูดกับลูกว่า "แม่ไม่ชอบให้หนูไปเล่นที่บ้านคนอื่นเลยรึมั้ย ทีหลังหนูอย่าไปนะ" ลูกตอบท่านว่า "ไม่เห็นเป็นไรเลยนี่ เขา ก็ไม่ได้ว่าอะไรมันชักหน่อย" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า ...
 ก. ลูกรู้สึกพอใจที่ไปเล่นบ้านเขา และเขายังไม่ว่าอะไรมาก
 ข. ไปเล่นบ้านเขา มันดียังไง
 ค. ท่าไม่เชื่อที่แม่พูดเลยนะ
13. ถ้าลูกนบอกกับท่านว่า "แม่จ้า... เทอมนี้หนูสอบตก Jessie" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า ...
 ก. ตกทุกวิชาใหม่ลูก
 ข. ลูกเสียใจมากใหม่
 ค. ต่อไปก็ขัยหน่อย
14. ถ้าลูกนบอกกับท่านว่า "พ่อจ้า... วันนี้หนูลูกครูตี" ท่านในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า ...
 ก. ครูตีลูกเรอะ!
 ข. ไหน... เจ็บมากใหม่ พ่อคุณหน่อยซิ
 ค. ให้ครูตีนั่นดีแล้ว จะได้เก่ง ๆ

15. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "แม่จ้า...หนูหลัง เจ็บจังเลย" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. หนูไปหอกลัมตรงไหนจี๊
ข. เจ็บมากไปหมดลูก มาให้แม่ดูซิ
ค. เดินยังไง ไม่รู้จักระวัง
16. ถ้าพ่อพูดกับลูกว่า "ถ้าหนูตื้นพอกับแม่จะให้หนูไปอยู่กับยาย ช่วยดูแล ยายนะ" ลูกตอบพ่อว่า "ไม่เอาหรอก...หนูไม่ไปหรอก หนูจะอยู่กับพ่อ แม่" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. แม่เข้าใจ หนูอยากอยู่กับพ่อแม่มากกว่าจะ
ข. หนูไม่อยากไปอยู่กับยายนะจี๊
ค. อ้าว! แล้วไอ้ครยะดูแลยายล่ะ เราต้องรู้จักกตัญญูซิ
17. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "พ่อแม่ไม่เห็นกอดหนูบ้างเลย" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. หนูจะรู้สึกดี ถ้าพอกับแม่กอด
ข. จะให้พอกับแม่กอดหนูหรือ
ค. หนูควรจะเป็นเด็กดี แล้วก็ทำด้วยหันหน้ารักไว้
18. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "แม่จ้าน้องชอบเอาของเล่นของหนูไป" พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. ลูกไม่อยากให้ใครเอาของไปเล่นนะลูกนะ
ข. น้องแย่งหนูไปเล่นหรือ
ค. ลูกไม่ควรห่วงของเล่นนะ
19. ถ้าลูกบอกพ่อว่า "แม่จ้าหนูกินข้าวไม่หมด พ่อจะตอบลูกว่า...
- ก. อิ่มแล้วก็พอ ก่อนก็ได้ลูก
ข. ลูกอิ่มแล้วหรือ
ค. พยายามกินให้หมดนะลูก เสียดายของ

20. ถ้าลูกบอกกับพ่อว่า "เวลาครูเรียกให้หนูตอบที่ครุตาม... เมื่อหนูตอบผิดที 1 ร... เพื่อน ๆ เขา ก็หัวเราะหนูทุกทีเลย หนูไม่ชอบให้พวงเขามาหัวเราะ หนูเลย" พ่อในฐานะพ่อแม่จะตอบลูกว่า ...
- ก. หนูไม่ชอบให้เขาหัวเราะหนู
 ข. เพื่อน ๆ ของหนูนิสัยไม่ดี
 ค. หนูไปสนใจเขาท่านไป เขายากจะหัวเราะก็ให้เข้าหัวเราะไปสิ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถามประเมินโครงการฝึกอบรม

ชื่อ
.....

1. ผู้นำการฝึก	
2. เนื้อหาที่จัดขึ้น	
3. วิธีการฝึก	
4. เวลาที่ใช้	
5. สถานที่	
6. จำนวนผู้เข้ารับการฝึก	

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ารับ การฝึกปฏิสัมพันธ์แบบสร้างสรรค์ในครั้งนี้คือ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก จ

รูปแบบการฝึกปฏิสัมพันธ์แบบโรนิก-ท็อกซิก สำหรับบิความารดา
ในโครงการสอนเด็กเรียนช้า โรงเรียนวัดทศนาครุณสุนทริการาม
จำนวน 6 ครั้ง ๆ ละ 3 ช.ม.

ครั้งที่ 1

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับการฝึก

1. ได้ทราบขอบเขตและแนวทางของรูปแบบการฝึกปฏิสัมพันธ์แบบโรนิก-ท็อกซิก (Tonic-Toxic Interaction)
2. ได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของครอบครัว ความหมายของครอบครัวและลักษณะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรโดยทั่วไป
3. ได้ทราบความต้องการพื้นฐานของมนุษย์การสื่อสารและสาระของการสื่อสาร

วิธีดำเนินการ

1. ผู้นำการฝึกกล่าวต้อนรับผู้เข้ารับการฝึก
2. ผู้นำการฝึกให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนได้แนะนำต้นเองให้กลุ่มรู้จักและสร้างความคุ้นเคยซึ่งกันและกัน โดยผู้นำการฝึกเอื้ออำนวยให้เกิดความคุ้นเคยต่อกัน
3. ผู้นำการฝึก กล่าวสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการจัดรูปแบบการฝึกปฏิสัมพันธ์ในครั้งนี้รวมทั้งระยะเวลา จำนวนครั้ง และวันเวลาที่กำหนดไว้
4. ผู้นำการฝึก กล่าวแนะนำถึงเรื่องครอบครัว ความหมายของครอบครัวและลักษณะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับบุตร โดยทั่ว ๆ ไป เพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจร่วมกัน (โดยใช้วิธีการบอกบรรยายประกอบการชักถาม และยกตัวอย่าง)
5. ผู้นำการฝึก อธิบายถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การสื่อสารสาระของการสื่อสาร (โดยใช้วิธีการบรรยายประกอบการชักถาม และยกตัวอย่าง)

(ตัวอย่าง)

6. ให้ผู้รับการฝึก เขียนแบบถึงความรู้สึกของตนแต่ละคน ในหัวข้อว่า "อยู่ด้วยกัน...ฉันอยากให้ผู้อื่นรู้สึกอย่างไร..."

7. ผู้นำการฝึกสรุปและกล่าวรายงานความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน

8. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคน นิยถึงตัวอย่างในชีวิตของแต่ละคนว่า "มีเหตุการณ์ใดบ้างในชีวิตของตนที่ได้ตอบสนองความต้องการของบุตร และเกิดผลอะไรบ้างกับบุตร" และ "มีเหตุการณ์ใดบ้างที่ไม่ได้ตอบสนองความต้องการนั้นของบุตรและเกิดผลอะไรบ้างกับบุตร" (ให้ผู้รับการฝึกเล่าให้ละคน)

9. ผู้นำการฝึก สรุปถึงการตอบสนองของบิดามารดาและผลที่เกิดขึ้นจากการตอบสนองแบบนั้น เป็นพื้นฐานความเข้าใจถึงผลของลักษณะพฤติกรรมที่มีต่อกัน

10. ให้การบ้านแก่ผู้รับการฝึก โดยให้สังเกตด้วยบุตรเมื่อได้ให้การตอบสนองที่เห็นคุณค่ากับบุตร ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุตรเป็นอย่างไรบ้าง และบรรยายอาศัยครอบครัวเป็นอย่างไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 2

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับการฝึก

1. ได้เข้าใจถึงภาวะที่ก่อให้เกิดการมีบุคลิกภาพแบบ Rothnic (สร้างสรรค์) และแบบท็อคชิค (ทางลาย)
2. ได้ทราบถึงลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบ Rothnic (สร้างสรรค์) และลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบท็อคชิค (ทางลาย)
3. ได้เข้าใจถึงการสื่อบัญญาณแบบ Rothnic และการสื่อบัญญาณแบบท็อคชิค

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนเล่าถึงการบ้านที่ได้ทำแล้วแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
2. ผู้นำการฝึกกล่าวบรรยายบทหวานเรื่องบัญญาณที่ระหว่างพ่อแม่ลูกเนื้อหาสาระของความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การสื่อสารและสาระของการสื่อสาร (โดยใช้วิธีการบรรยายประกอบการซักถามและยกตัวอย่าง)
3. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนเขียนถึงความรู้สึกของตนในหัวข้อ "เมื่อได้รับความรักและการเห็นคุณค่าจากผู้อื่น และ เมื่อไม่ได้รับความรักและการไม่เห็นคุณค่าจากผู้อื่นของตน มีผลต่อปัจจัยต่าง ๆ 10 ประการที่กำหนดไว้ให้อย่างไร"
4. ผู้นำการฝึกกล่าวสรุปถึงความรู้สึกที่ผู้รับการฝึกแต่ละคน เขียนบอกถึงความรู้สึกของตน และกล่าวรายงานให้เห็นถึงลักษณะของบุคลิกภาพที่เกิดขึ้นของบุคคล เมื่อเข้าได้รับและไม่ได้รับความรัก และการเห็นคุณค่า ในการตอบสนองจากบุคคลอื่น
5. ผู้นำการฝึกบรรยายเกี่ยวกับบัญญาณแบบ Rothnic และบัญญาณแบบท็อคชิค (โดยใช้วิธีการบรรยายประกอบการซักถามและยกตัวอย่าง)
6. ให้การบ้านแก่ผู้รับการฝึก ฝึกการสื่อบัญญาณแบบ Rothnic (สร้างสรรค์) กับบุตรและสมาชิกในครอบครัว

ครั้งที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับการฝึก

1. ได้มีทักษะในการฝึกการสื่อบัญชีสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์)
2. ได้เบริยนเทียนและแสดงความรู้สึกของตนเมื่อได้รับการบัญชีสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) และบัญชีสัมพันธ์แบบท็อกซิก (ทางลาย)
3. ได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นร่วมกันถึงภาวะที่เป็นลักษณะที่ Rothnic (สร้างสรรค์) และลักษณะการสื่อบัญชีสัมพันธ์ของตนที่ได้บัญชาติต่อบุตรในชีวิตประจำวันว่าสอดคล้องต่อกันหรือไม่อย่างไร

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนเล่าถึงการบ้านที่ได้ทำแล้วแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
2. ผู้นำการฝึกกล่าวบรรยายบททวนเกี่ยวกับบัญชีสัมพันธ์แบบ Rothnic และบัญชีสัมพันธ์แบบท็อกซิก
- * 3. ให้ผู้รับการฝึกทุกคน ฝึกการสื่อบัญชีสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) และแบบท็อกซิก (ทางลาย) โดยให้ผู้รับการฝึกคิดสถานการณ์ขึ้น เองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของตน ให้ผู้รับการฝึกจับคู่กัน พลัดกันเป็นแม่และลูก แสดงบทบาทสมมติ (Role play) โดยแต่ละคนจะฝึกการสื่อบัญชีสัมพันธ์ทั้ง 2 แบบ คือ แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) และแบบท็อกซิก (ทางลาย) สลับกันไป (แนะนำผู้เข้ารับการฝึกแต่ละคู่แสดงได้มีการบันทึกภาพไว้ด้วยเทปบันทึกภาพ (V.D.O.))
4. เมื่อผู้รับการฝึกคู่หนึ่ง ๆ แสดงบทบาทสมมติแล้ว
 - 4.1 ผู้นำการฝึกและผู้รับการฝึกคนอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและแสดงความรู้สึกของตนให้ข้อมูลย้อนกลับ แก่ผู้แสดง เป็นแม่
 - 4.2 เปิดโอกาสให้ผู้แสดง เป็นแม่ชักถามหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ แล้ว
 - 4.3 ผู้นำการฝึกให้แรง เสริมทางบวกแก่ผู้แสดง
5. ให้การบ้านแก่ผู้รับการฝึก โดยให้นำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ ครั้งนี้กลับไปฝึกใช้การสื่อบัญชีสัมพันธ์แบบ Rothnic กับบุตรและสมาชิกในครอบครัว

ครั้งที่ 4 วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับการฝึก

1. ได้สำรวจบุคลิกภาพ ภริยาท่าทาง น้ำเสียง การพูด ความเข้าใจในความหมายของสารสื่อที่บุคคลได้บอกล่าว และการใช้การตอบสนองของตนต่อบุคคลอื่น ด้วยข้อมูลที่ย้อนกลับ

2. ได้มีทักษะในการฝึกการปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์)

3. ได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นร่วมกัน

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนเล่าถึงการบ้านที่ได้ทำ แล้วแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

2. ให้ผู้นำการฝึกกล่าวนาเร่อร์การฝึกปฏิบัติของผู้รับการฝึกในครั้งที่แล้ว จากนั้นให้ผู้แสดงดูเทปบันทึกภาพของตนจากเทปบันทึกภาพ (V.D.O.) ที่ได้บันทึกไว้จากครั้งที่แล้ว เพื่อสำรวจตนเองร่วมกับผู้รับการฝึกคนอื่น ๆ ที่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้แสดง โดยผู้นำการฝึกอยาให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข

* 3. ให้ผู้รับการฝึกทุกคน ฝึกทักษะการปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) โดยให้ผู้รับการฝึกคิดสถานการณ์ขึ้นเองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของตน ให้ผู้รับการฝึกจับคู่ ผลัดกันเป็นแม่และลูกสลับคู่กันไป แสดงบทบาทสมมติ (Role play) โดยแต่ละคนจะฝึกการใช้ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) (ขณะผู้รับการฝึกแต่ละคู่แสดงได้มีการบันทึกภาพไว้ด้วย เทปบันทึกภาพ (V.D.O.) เช่นเดียวกับในครั้งที่แล้ว

4. เมื่อรับการฝึกคู่หนึ่ง ๆ แสดงบทบาทสมมติแล้ว

4.1 ผู้นำการฝึกและผู้รับการฝึกคนอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและแสดงความรู้สึกของตนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้แสดง เป็นแม่

4.2 เปิดโอกาสให้ผู้แสดงซักถามหลังจากให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ แล้ว

4.3 ผู้นำการฝึกให้แรง เสริมท่างบวกแก่ผู้แสดง

5. ให้การบ้านแก่ผู้รับการฝึก โดยให้นำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ในครั้งนี้ กลับไปฝึกใช้การสื่อปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic กับบุตรและสมาชิกในครอบครัว

ครั้งที่ 5 วัดถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับการฝึก

1. ได้สำรวจบุคลิกภาพ ลักษณะกริยา ท่าทาง น้ำเสียง การพูด ความเข้าใจในความหมายของสารสื่อที่บุคคลได้บอกกล่าวและการใช้การตอบสนองของตนต่อบุคคลอื่นด้วยข้อมูลย้อนกลับ
2. ได้มีทักษะในการฝึกปฏิบัติปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์)
3. ได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นร่วมกัน

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนเล่าการบ้านที่ได้ทำแล้วแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

2. ผู้นำการฝึกกล่าวนำเรื่องการฝึกปฏิบัติของผู้รับการฝึกในครั้งที่แล้ว จากนั้นให้ผู้แสดงดูเทปบันทึกภาพของตน จากเทปบันทึกภาพ (V.D.O.) ที่ได้บันทึกเทปไว้จากครั้งที่แล้ว เพื่อสำรวจตนเองร่วมกับผู้รับการฝึกคนอื่น ๆ ที่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้แสดง โดยมีผู้นำการฝึกอย่างคำแนะนำบับรุงแก้ไข

* 3. ให้ผู้รับการฝึกทุกคน ฝึกทักษะการปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) โดยให้ผู้รับการฝึกคิดสถานการณ์ขึ้นเองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของตน ให้ผู้รับการฝึกจับคู่ ผลัดกันเป็นแม่และลูกสลับกันไป แสดงบทบาทสมมติ (Role play) โดยแต่ละคนจะฝึกการมีปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic (สร้างสรรค์) (ขณะผู้รับการฝึกแต่ละคู่แสดงได้มีการบันทึกภาพไว้ด้วยเทปบันทึกภาพ (V.D.O.) เช่นเดียวกันในครั้งที่แล้ว

4. เมื่อผู้รับการฝึกคู่หนึ่ง ๆ แสดงบทบาทสมมติแล้ว

4.1 ผู้นำการฝึกและผู้รับการฝึกคนอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแสดงความรู้สึกของตน ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้แสดง เป็นแม่

4.2 เปิดโอกาสให้ผู้แสดงซักถามหลังจากให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ แล้ว

4.3 ผู้นำการฝึกให้แรงเสริมทางบวกแก่ผู้แสดง

5. ให้การบ้านแก่ผู้รับการฝึก โดยให้นำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ในครั้งนี้ กลับไปฝึกการสื่อปฏิสัมพันธ์แบบ Rothnic กับบุตรและสมาชิกในครอบครัว

ครั้งที่ 6

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับการฝึก

1. ได้สำรวจบุคลิกภาพ ลักษณะภิริยา ท่าทาง น้ำเสียง การพูด ความเข้าใจในความหมายของสารสื่อ ที่บุคคลได้บอกกล่าวและการใช้การตอบสนองของตนต่อบุคคลอื่นด้วยข้อมูลย้อนกลับ
2. ได้ทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนรู้มาทั้งหมด

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนเล่าการบ้านที่ได้ทำ แล้วแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
2. ผู้นำการฝึกกล่าวนำเสนอเรื่องการฝึกปฏิบัติของผู้รับการฝึกในครั้งที่แล้ว จากนั้นให้ผู้แสดงดูเทบบันทึกภาพของตน จากเทบบันทึกภาพ (V.D.O) ที่ได้บันทึกภาพไว้จากครั้งที่แล้ว เพื่อสำรวจตนเองร่วมกับผู้รับการฝึกคนอื่น ๆ ที่ช่วยกันแสดงความคิดเห็นให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้แสดง โดยมีผู้นำการฝึกอยู่ให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข
3. ให้ผู้รับการฝึกช่วยกันเล่าทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมรับการฝึกปฏิบัติตามตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงครั้งนี้ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและบรรยายที่แต่ละคนได้รับ
4. ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนตอบแบบวัดสัมพันธภาพของบิດามารดาที่มีต่อบุตรและตอบแบบสอบถามตามประเมินโครงการฝึกอบรม
5. ผู้นำการฝึกกล่าวขอบคุณผู้รับการฝึก

กิจกรรมตอบค่าถามจากขั้นตอนของการดำเนินการฟิกในครั้งที่ 1 งานหัวข้อ "อยู่ด้วยกัน...ฉันอยากให้ผู้อื่นรู้สึกอย่างไร" จากค่าพูดของผู้เข้ารับการฟิก ผลที่ออกมารวบรวมได้ 16 ประการ คือ

1. เป็นมิตรกับเรา
2. มีความบรารถนาดีต่อเรา
3. อยากรู้ใจมาก ๆ
4. เป็นเพื่อน
5. สามัคคีป่องดองกัน
6. ไม่รังเกียจเรา
7. อบอุ่นใจ
8. มีมนุษยสัมพันธ์
9. เข้าใจเรา
10. ให้เข้าดีกับเรา
11. พูดจาดี ๆ กับเรา
12. มีความจริงใจ
13. มีความรู้สึกที่ดี ๆ
14. พยายมตัวเรา
15. รักเรา
16. รับฟังสิ่งที่เรารู้สึก

ข้อสรุป 10 ประการ จากความรู้สึกของผู้เข้ารับการฝึกที่เขียนบอกจากความรู้สึก เมื่อได้รับความรักและการเห็นคุณค่าจากผู้อื่น และ เมื่อไม่ได้รับความรัก และการไม่เห็นคุณค่าจากผู้อื่นของตน ดังต่อไปนี้

ปัจจัย	เมื่อได้รับความรักและการ เห็นคุณค่าจากผู้อื่น	เมื่อไม่ได้รับความรักและการไม่ เห็นคุณค่าจากผู้อื่น
1. อารมณ์/จิตใจ	อารมณ์เย็น/สนายใจ/ดีใจมาก จิตใจสนาย/จะดีมาก/อารมณ์ เย็นลง/อารมณ์ดี	หงุดหงิด/ไม่มีแรง/ไม่ดี ชุ่มฉわ/เสียใจ/ไม่พอใจ/รู้สึก ไม่ดี
2. ก้าลังใจ/กาย	ดีมาก/ทำให้มีก้าลังที่จะต่อสู้ สนายกาย/สนายใจมาก/จะดี ทั้งกายและใจ ดีขึ้น/	ห้อแท้/หมดก้าลังใจ/เสียใจไม่ อยากทำตัว/อ่อนใจ/เสียใจไม่มี แรงต่อไป
3. ความรู้สึกต่อตนเอง	เห็นความผิดของตนเอง/เป็น คนมีค่า/ดี/อยากรู้อะไรที่เป็น ประโยชน์/มีก้าลังใจ/ดีใจมาก	เอาตนเองเป็นใหญ่/ไม่มีค่า เลย/ไม่ดี/ไม่อยากทำในสิ่งที่ ดี/น้อยใจ/เสียใจ/ไม่อยาก คบครับ
4. ความรู้สึกต่อกันนั้น	เป็นมิตร/เข้าเป็นคนดี/อบอุ่น ดีใจมาก/พอใจ/รักเข้า/เรา ยิ้มสดใส	ไม่อยากคบครับ/ไม่ดีเลย/ห้อ ถอย/เสียใจมาก/ไม่พอใจไม่ อยากคบ/พิดหวัง/รู้สึกเครียด
5. ความรู้สึกต่อสังคม	อยากรู้ดี/อยากรู้ในสังคมนั้น พอใจมาก/สดใส/ดีขึ้นพอใจ ควร/ดีใจกับตัวเราเอง	ไม่อยากอยู่ในสังคมนั้น/ไม่สนใจ/ เสียใจนิดหน่อย/หมดก้า ลังใจ/เสียใจ/ไม่สนับยใจ
6. ความรู้สึกต่อโลก	มองโลกในแง่ดี/爽ยงาม/โลก นี้ดีอยู่/สดใส/พอใจ/ดี/สดชื่น	ไม่สด爽ย/น่าเบื่อหน่าย/ เงียบเหงา/ไม่อยากอยู่ใน โลกนี้/หดหู่/ไม่ดี
7. ความคิด	อยากรู้งาน/อยากรู้ในสิ่งนั้น คิดดี/เห็นโลกสดใส/ดีใจ/สุขุม	คิดมาก/น้อยใจ/กลุ่มใจ/เบื่อ หน่าย/หมดก้าลังใจ/เสียใจ

บัญชี	เมื่อได้รับความรักและการ เห็นคุณค่าจากผู้อื่น	เมื่อไม่ได้รับความรักและการไม่ เห็นคุณค่าจากผู้อื่น
8. การทำงาน	มีกำลังใจ/อยากทำ/กีเพื่อลูก รักสีเขียว/มีความสุข/กีดี/ ทำงานได้ดี/พอใจ	ทำง่วง ๆ /เบื่อหน่าย/ไม่มี กำลังใจ/หนักใจ/ไม่อยากทำต่อ ^{ไป} /หงุดหงิดไม่สนับ协ใจทำกี
9. การอยู่ร่วมกัน	เข้าใจกัน/มีความสุข/رابรื่นดี มีความสุข/รับฟังความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน/มีความอบอุ่น/ ดีใจ	ไม่สนใจกัน/เบื่อหน่าย/ไม่ดี เลย/ไม่อยากอยู่ด้วย/หงุด หงิด/เสียใจ/ไม่สนับ协ใจ ครอบครัว
10. ความสัมพันธ์ในครอบครัว	อบอุ่น/ดี رابรื่น/ดี/สุขสนับ สุขสนับดีมาก	เย็นชา/เซ็ง/ขัดแย้ง/ไม่มี ความสุข/แตกแยก/เสียใจ/ ไม่สนับ协ใจ/ห่างเหินเกินไป

ศูนย์วิทยพรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการ ได้รับ และ ไม่ได้รับ การตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล

เหตุการณ์	ผลที่เกิด ^{เมื่อได้รับการตอบสนอง}	ผลที่เกิดขึ้น ^{เมื่อไม่ได้รับการตอบสนอง}

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวบณฑิชา จีพรชัย เกิดวันที่ 3 พฤษภาคม 2499 ที่จังหวัด
นครนายก สำเร็จการศึกษา บริษัทฯ ครุศาสตร์ วิทยาลัยครุสุนดุสิต
เมื่อปีการศึกษา 2526 เข้ารับราชการที่ โครงการสอนเด็กเรียนช้า โรงเรียน
วัดทับศนาธุณสุนทริการาม สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย